610/00

Den 29. december 2000 blev i sag nr. 53.215:

xxxxxx xxxxxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxx xx xx xxxxxxxx
xxxx xxxxxxx xx

mod

Tryg-Baltica Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Klageren, der har været omfattet af en ungdomsulykkesforsikring i Tryg-Baltica Forsikring, påstår selskabet tilpligtet at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde den 6/12 1995, hvor han faldt og slog ryggen på sin arbejdsplads.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at det anmeldte krav er forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29.

Klageren var den 6/12 1995 udsat for et dækningsberettiget ulykkestilfælde. På ulykkestidspunktet var klageren 21 år gammel, fødselsdato 19/12 1973.

Der var tale om en arbejdsskade, og Arbejdsskadestyrelsen fastsatte den 4/7 1997 det varige mén efter ulykken til 12 %. Den 17/11 1997 fastsatte Arbejdsskadestyrelsen klagerens erhvervsevne tab til 15 %. Klagerens arbejdsgiver havde tegnet forsikringen i selskabet, og med virkning fra den 1/1 1998 fik klageren udbetalt en løbende erstatning fra selskabet. Klageren anmeldte ulykken til selskabet i marts 2000.

Selskabet har afvist at yde erstatning med den oven for anførte begrundelse. Selskabet gør gældende, at klageren senest havde kundskab om kravet den 4/7 1997, hvor Arbejds-

skadestyrelsen fastsatte méngraden til 12 %, og at kravet derfor skulle have været anmeldt til selskabet senest ved udgangen af 1999.

Klageren finder, at selskabet skal yde erstatning. Klageren anfører, at skaden blev anmeldt til selskabet i 1995 og henviser til, at arbejdsgiverens arbejdsskadeforsikring også var tegnet i selskabet.

Hertil har selskabet i skrivelse af 21/6 2000 til nævnet anført: "En forsikringstager er altid den nærmeste til selv at sørge for, at skaden bliver anmeldt til de forsikringer, hvor han mener at have krav på erstatning. Såfremt skadelidte skulle have fået det indtryk, at anmeldelsen til arbejdsgiverens arbejdsskadeforsikring også var at betragte som en anmeldelse under ulykkesforsikringen, burde han have reageret over den manglende behandling af sagen og udbetaling af erstatning, idet der allerede i juli 1997 blev udbetalt erstatning fra arbejdsskadeforsikringen. Skadelidtes krav på erstatning er derfor forældet dels i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29 og dels efter de almindelige regler om passivitet, hvorfor vi må fastholde vores tidligere afgørelse."

Sagen er indbragt for nævnet den 23/5 2000.

Af policen fremgår, at forsikringen dækker heltid.

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at kravet efter ulykkestilfældet den 6/12 1995 er forfaldet senest i 1997, hvor Arbejdsskadestyrelsen fastsatte det varige mén til 12 %. Nævnet finder endvidere, at klageren - i hvert fald - i 1997 har haft kundskab om kravet, og om at det er forfaldet.

Nævnet finder herefter, at kravet er forældet i henhold til den 2-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29 ved udgangen af 1999.

Der er tale om en arbejdsskade, og arbejdsskadeforsikringen var tegnet i selskabet, der i denne forbindelse har udbetalt erstatning til klageren. Klageren har således siden januar

1998 modtaget en løbende ydelse. Nævnet finder imidlertid, at dette ikke kan føre til andet resultat. Nævnet bemærker, at klageren - såfremt han mente, at ulykkestilfældet var anmeldt under hans privattegnede ulykkesforsikring sammen med arbejdsskaden - burde have reageret, da han ikke modtog nogen bekræftelse på anmeldelsen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard